സുബ്രഹ്മണ്യഭാരതി

സി. കെ. മൂസ്സതു്

മലയാളവും തമിഴും തമ്മിൽ അത്യഗാധവും ദൃഢബന്ധവുമായിട്ടുള്ള വേഴ്ചയാണുണ്ടായിരുന്നതെന്നു മഹാകവി ഉള്ളൂർ തന്റെ സാഹിത്യചരിത്രത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ ആദ്യകാല കൃതികളായ രാമചരിതവും കണ്ണശ്ശരാമായണവും മററും തമിഴ്കലർന്ന രീതിയിലുള്ളവയായിരുന്നല്ലോ. തമിഴ്കലർന്ന ഗദ്യവും ആദ്യകാലഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അമരകോശത്തിനു് മലയാളത്തിലുണ്ടായ ആദ്യ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ പേർ 'അമരം തമിഴ്ക്കുത്തു്' എന്നായിരുന്നുവല്ലോ. കമ്പരാമായണവും കണക്കധികാരം എന്ന തമിഴ് കണക്കു പുസ്തകവും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പ്രചാരത്തിലായിരുന്നു. സംസ്കൃത ഭ്രമംമൂലം നാം കുറച്ചുകാലം തമിഴിൽനിന്നു് അകലാൻ ശ്രമിച്ചു എന്നതും വസ്തുതയാണു്. ദ്രാവിഡപദങ്ങൾ കഴിവതും ഒഴിവാക്കി ഗീർവ്വാണത്തെ പ്രതിഷ്ഠിക്കാനുള്ള വാസന നാം ഇപ്പോഴും ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. മീൻപിടുത്തക്കാർക്കുവേണ്ടിയല്ല 'മത്സ്യബന്ധനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടവർക്കു'വേണ്ടിയാണു് ആകാശവാണിക്കൂടി നിലകൊള്ളുന്നതു്! ആ നിലയ്ക്കു തമിഴ് സാഹിത്യത്തിനു് ഓജസ്സും വളർച്ചയും നൽകിയ സുബ്രഹ്മണ്യഭാരതിയുടെ കൃതികൾ മലയാളികൾക്കു പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതു് കാലികമായ ഒരാവശ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഭാരതിയുടെ ഗദ്യകൃതികൾ എന്ന നാഷണൽ ബുക്ക് ട്രസ്റ്റ് പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന്റെ മലയാളവിവർത്തനം താൽപര്യത്തോടെയാണു് ഞാൻ വായിച്ചതു്. വിവർത്തകൻ ഡോ. എസ്. കെ. നായരാണെന്ന വിവരം ആ താൽപര്യത്തെ വർധിപ്പിച്ചു എന്നതും ഞാൻ മറച്ചുവയ്ക്കുന്നില്ല.

ഭാരതിയാരുടെ കൃതികൾക്കു് ജനപ്രീതി നേടിക്കൊടുത്തതിൽ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ആദർശധീരതയും ദേശഭക്തിയും സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ മതിപ്പും സഹായകമായിട്ടുണ്ട്. ബ്രാഹ്മണനായി ജനിച്ചുവെങ്കിലും ജാതിക്കുശുമ്പ് അശേഷം ബാധിക്കാത്തതായിരുന്നു ആ ആദർശധീരന്റെ ത്യാഗോജ്ജ്വലമായ മഹത്ജീവിതം. 'സർവ്വം വിഷ്ണുമയം ജഗത്' എന്ന സനാതനസിദ്ധാന്തം സ്വീകരിക്കുകയും ഈശാവാസ്യോപനിഷത്തിലെ പ്രഥമശ്ലോകം നിത്യപ്രാർത്ഥനയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ഭഗവാന്റെ ജീവജാലങ്ങളിൽ എങ്ങനെ ഭേദബുദ്ധികാണുമെന്നു് ഭാരതിയർ ഒരിടത്തു ചോദിക്കുന്നുണ്ട്.

വിദ്യാവിനയസമ്പന്നേ
ബ്രാഹ്മണേ ഗവിഹസ്തിനി
ശുനിചൈവശ്വപാകേച
പണ്ഡിതാഃ സമദർശിന

വിദ്യയും വിനയവുമുള്ള പട്ടേരിയിലും പശുവിലും ആനയിലും പുത്രിയിലും പട്ടിയിറച്ചി തിന്നുന്നവനിലും ജ്ഞാനികൾ ബ്രഹ്മത്തെ സമദൃഷ്ടിയോടെ ദർശിക്കാതിരിക്കയില്ല എന്നു ജാതി കുഴപ്പം എന്ന ലേഖനത്തിൽ അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ മതങ്ങളെയും തുല്യനിലയിൽ വീക്ഷിക്കണമെന്നുള്ളതു് ഭാരതീയ സംസ്കാരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രമാണമായി അദ്ദേഹം വിവരിച്ചതിങ്ങനെയാണു്. 'ഭരതൻ സ്ഥാപിച്ചതാണു ഭാരതം. ദുഷ്യന്തരാജാവിന്റെ മകനാണു് ഈ ഭരതൻ. ഹിമവാൻ മുതൽ കന്യാകുമാരിവരെയുള്ള നമ്മുടെ നാടിനെ അദ്ദേഹം വാണതുകൊണ്ടു് ഭാരതദേശം എന്ന പേരുണ്ടായി. ഗംഗയിൽ ചേരുന്ന പോഷകനദികളെല്ലാം ഗംഗയായി മാറുന്നു. ഭാരതദേശത്തുവന്നു തലമുറകളായി കുടിയേറിപ്പാർത്തവരെല്ലാം ഭാരതീയർതന്നെ. ക്രിസ്ത്യാനികളാവട്ടെ, പാർസികളാവട്ടെ, മുഹമ്മ

ഭാരതിയുടെ ഗദ്യകൃതികൾ. പേജ് 128. വില 7.25. വിവർത്തനം: ഡോ. എസ്. കെ. നായർ. നാഷണൽ ബുക്ക്ട്രസ്റ്റ് (ഇന്ത്യ), ന്യൂഡൽഹി,

ദീയരാവട്ടെ, ഏതിഷ്ടദൈവത്തെ വണങ്ങുന്നവരാകട്ടെ, അവരെല്ലാം ഇവിടെ വന്നു് പിറന്നു വളർന്നവരെന്ന ഒരേകാരണംകൊണ്ടു് ഭാരതീയരെന്നു കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ഇതു് ഒരേ ജാതി; പിരിക്കവയ്യ ഇതിന്നാധാരവും മൂലബലവുമായി നിൽക്കുന്നതു് ആദ്യസമ്പത്തു്. എന്നുവെച്ചാൽ ആര്യന്മാരുടെ അറിവും അതിന്റെ ഫലങ്ങളും

സാമൂഹ്യമായ ഉച്ചനീചത്വങ്ങളും ഭേദ വനയും ഉച്ചാടനംചെയ്യുവേണം സ്വാതന്ത്ര്യപ്രാപ്തിക്കു് അർഹരാവാൻ എന്നു പല ലേഖനങ്ങൾവഴി ഭാരതി ജനങ്ങളെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. ദേശസ്നേഹമില്ലാത്ത സ്വാർത്ഥമതികളെ ചൂണ്ടി അദ്ദേഹം ചോദിക്കുന്നു. 'കുടിക്കുന്ന കാപ്പിക്കും ഒരുനേരത്തെ ആഹാരത്തിനും ഉടുതുണിക്കുംവേണ്ടി ഒരുവൻ തന്റെ ആദർശത്തെ കൈവെടിഞ്ഞാൽ അവനെ മനുഷ്യരുടെ ഏതു വർഗത്തിലാണു് ചേർക്കുക' എന്നു്. അദ്ദേഹം തുടർന്നു് എഴുതി; 'നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട നാട്ടിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം സ്ഥാപിച്ചു് മററുള്ളവരുടെ ബഹുമാനം ആർജിക്കത്തക്കവണ്ണം നാം ജീവിക്കണം. ഇതാവട്ടെ നമ്മുടെ ആദർശം. ഇതു നേടുന്നതിൽ എന്തു തടസ്സം വന്നാലും അവയെല്ലാം നാം മറികടന്നു മുന്നോട്ടുപോകണം. ആ സമയത്തു സുഖമോ അന്തസ്സോ ബഹുമതിയോ ഇച്ഛിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. വീടു്, ഭാര്യ, മക്കൾ ഇങ്ങനെ എല്ലാവരെയും വെടിയേണ്ടിവന്നാൽ അതിനും നാം തയ്യാറാകണം...ഹേ ഭാരതപുത്ര, സത്യം ജയതി നാനൃതം. നീ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നു നീങ്ങിയേ പററൂ നിന്റെ ജയഭേരി കേട്ടുകൊണ്ടു് ലോകത്തിൽ എവിടെയെല്ലാം അടിമകളുണ്ടോ അവരെല്ലാം മോചിക്കപ്പെടണം. ന്റെ കർമ്മശക്തികൊണ്ടു് ഭാരതമാതാവു് ലോകത്തിനു് തിലകമായി ജ്വലിക്കട്ടെ. ഈ ആദർശങ്ങളെ കൈവിടല്ലേ, കൈവിടല്ലേ, കൈവിടല്ലേ വന്ദേമാതരം'. സാമൂഹ്യമായ അല്പത്വങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കാനും ഭാരതസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു് രംഗമൊരുക്കാനും അതു് അഖിലലോക വീക്ഷണത്തിനു് അനുസൃതമായി ആകൃതിപ്പെടാനും അതിയായി ആശിച്ചു. അതിനുവേണ്ടി ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞുവെച്ച പ്രതിഭാസമ്പന്നനായിരുന്നു സുബ്രഹ്മണ്യഭാരതി എന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകഥ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ വ്യക്തമാകും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ ജീവിതത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനവും വിശദീകരണങ്ങളും ആയിരുന്നു. എഴുത്തും പ്രവൃത്തിയും സമരസപ്പെടുത്തി ദേശഭക്തിയും സാഹിത്യാരാധനയും സമന്വയിപ്പിച്ച 'മഹദ്' പ്രതിജ്ഞയുടെ ഉടമയായിരുന്നു സുബ്രഹ്മണ്യഭാരതി.

ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ഭാരതീയാരുടെ ജീവചരിത്രസംഗ്രഹം ചേർത്തു അവസാനം വായിച്ചാൽ, നമുക്കു ബോദ്ധ്യമാകും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതിക്കു് തികച്ചും ജീവിതവ്യാഖ്യാനമായിരുന്നുവെന്നു്. 1882 ഡിസംബർ 11 നു് ഒരു തമിഴ് ബ്രാഹ്മണകുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച സുബ്ബയ്യൻ എങ്ങിനെ തനിക്കു കിട്ടിയ ഓരോ അവസരത്തെയും ഭാഷാപഠനത്തിനും ദേശസേവനത്തിനും പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്തി എന്ന വിവരണം രസകരമായ ഒരനുഭൂതിയാവും. ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ ഗാനരചനയിൽ തല്പരനായിരുന്ന സുബ്രഹ്മണ്യനെ പിതാവായ ചിന്നസ്വാമി തന്റെ സുഹൃത്തായ അടിയാപുരം സെമീന്ദാരെ മുഖം കാണിക്കാൻകൊണ്ടുപോയതു് ഒരു സുപ്രധാനഘട്ടമായി തീർന്നു. ബാലന്റെ കവിതാവാസനയിൽ അത്ഭുതംകൊണ്ടു്, അന്നു യുവകവിക്കു കല്പിച്ചുകൊടുത്ത ബിരുദമാണു ഭാരതീയർ എന്നതു്. പക്ഷേ പൂർവ്വാചാരമനുസരിച്ചു സുബ്രഹ്മണ്യൻ ചെറുപ്രായത്തിൽ വിവാഹിതനായി. ഒരു വർഷത്തിനകം പിതാവു അന്തരിച്ചതിനാൽ, കാശിയിൽ തന്റെ അച്ഛന്റെ പെങ്ങളോടൊപ്പം താമസിക്കാൻ ഭാരതീയാർ നിർബന്ധിതനായി. ഹിന്ദി, ഇംഗ്ലീഷ് സംസ്കൃതം എന്നീ ഭാഷകൾ ഇതിനകം അദ്ദേഹം സ്വാധീനമാക്കിയിരുന്നു. കൽക്കത്താ സർവ്വകലാശാലയുടെ

പ്രവേശനപരീക്ഷയ്ക്ക ചേരുകയും ഒന്നാംക്ലാ[illegible]ൽ വി[illegible]ംവരിക്കയും ചെയ്തു. അതിനിട [illegible]സാഹിത്യം ചെലുത്തിയ സ്വാധീനം [illegible]ാതന്ത്ര്യബോധം. ആ പ്രതിഭാശാലി [illegible]ടിക്കുടികഴിഞ്ഞിരുന്നു

1907-ൽ സൂറത്തിൽ ചേർന്ന കോൺഗ്രസ് സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്തതു മറെറാരു മുഖ്യസംഭവമാണ്. അഥവാ ഭാരതിയുടെ ജീവിതത്തിനു ഒരു രാഷ്ട്രീയമുഖം നൽകിയ സംഭവമായിരുന്നു അതു്. തീവ്രവാദികളുമായി ചേർന്നു ബാലഗംഗാധരതിലകിനെ അനുകൂലിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഭാരതിയെ ലോകം കണ്ടു. തിലകനെ പ്രശംസിച്ചും മിതവാദികളെ ആക്ഷേപിച്ചും നിരവധി കവിതകൾ ഭാരതീയാരുടെ തൂലിക അക്കാലത്തു് ജന്മം നൽകി.

സൂറത്തിൽനിന്നു മദിരാശിയിൽ മടങ്ങിയെത്തിയശേഷം തീവ്രവാദികളെ അനുകൂലിച്ചും സമരാത്മക ദേശഭക്തിയെ ഉത്തേജിപ്പിച്ചും ലേഖനങ്ങൾ ഇന്ത്യാവാരികയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഇതു ബ്രിട്ടീഷ് ഗവൺമെൻറിനു ഇഷ്ടമായില്ല സർക്കാർ പ്രസാധകരുടെമേൽ നടപടികളാരംഭിച്ചപ്പോൾ, ഭാരതിയാർ തൻെറ ആസ്ഥാനം ഫ്രഞ്ചുപ്രദേശമായ പുതുശ്ശേരിയിലേക്ക മാററി. ഇന്ത്യാവാരിക പുതുശ്ശേരിയിൽനിന്നു പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു എന്നതു ശരിയാണ്. എന്നാൽ അതു നിരോധിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, പത്രിക നിർത്തലാക്കേണ്ട ഗതികേട് ഭാരതിയുടേതായി തീർന്നു.

1908 മുതൽ 1913 വരെ പുതുശ്ശേരിയിൽ കുടുംബസമേതം പാർത്ത ഭാരതിയാർക്ക സാമ്പത്തികക്ലേശങ്ങളെ നേരിടേണ്ടിവന്നു എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചപോലെ ഊണിനും ഉടുതുണിക്കും വേണ്ടി ആദർശം കൈവെടിയുന്ന കൂട്ടത്തിലായിരുന്നില്ല ഭാരതീയാർ. അക്കാലത്തു സാഹിത്യപരിശ്രമത്തിൽ മുഴുകുകയാണു അദ്ദേഹം ചെയ്തതു് പാഞ്ചാലീശപഥം, കണ്ണൻപാട്ട്, കുയിൽപാട്ട് എന്നിവ അക്കാലത്താണു എഴുതപ്പെട്ടതു്. കവിതപോലേ ഗദ്യവും അദ്ദേഹത്തിനു വശഗമായിരുന്നു. ടാഗൂറിൻെറ സേവനംകൊണ്ടു വംഗഭാഷയ്ക്കുണ്ടായ വളർച്ച. തമിഴ്ഭാഷയ്ക്ക നേടിക്കൊടുത്തതു ഭാരതിയാരുടെ പുതുശ്ശേരിവാസമാണെന്നു പറയാം.

പുതുശ്ശേരിയിലെ പാർപ്പു കൂടുതൽ ആദർശമുഗ്ധവും ഊർജ്ജസ്വലവും ആകാൻ മറെറാരു കാരണവും ഉണ്ടായി. രണ്ടു ദേശസ്നേഹികളായ ചരിത്രപുരുഷന്മാരുമായി ബന്ധപ്പെടാൻ ഭാരതിയാർക്ക സാധിച്ചു. 1910 ഏപ്രിൽ മാസത്തിലാണു ശ്രീ. അരവിന്ദഘോഷ് പുതുശ്ശേരിയിൽ പാർപ്പുറപ്പിച്ചതു്, ലണ്ടൻ നഗരത്തിലെ ഇന്ത്യാഹൗസിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു യുവാവു് കഴ്സൺ വില്ലി എന്ന ഇംഗ്ലീഷ്കാരനെ വെടിവെച്ചു കൊല്ലുകയും ആത്മഹത്യചെയ്യുകയും ഉണ്ടായി (1909 ജൂലായ് 1 നു) അതു സംബന്ധിച്ച് വീരസവർക്കറും വ. വേ. ശ്രു. അയ്യരും ബന്ധനത്തിലാവുമെന്ന നിലവന്നു. സവർക്കർ അധികൃതരുടെ പിടിയിൽപ്പെട്ടു. സാഹസികനായ ശ്രീ അയ്യരാകട്ടെ വേഷപ്രച്ഛന്നനായി പുതുശ്ശേരിയിൽ എത്തുമെന്ന വിവരം ഭാരതിയാർക്ക് കിട്ടി. അങ്ങനെ അരവിന്ദഘോഷും മി. അയ്യരും പുതുശ്ശേരിയിൽവന്നതു് ഭാരതിയാരെ ആവേശംകൊള്ളിച്ചു. പരാശക്തിയിൽ വിശ്വാസമർപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം തൻെറ പ്രതിഭയെ ആദ്ധ്യാത്മികമായി തിരിച്ചുവിടുന്നതങ്ങിനെയാണ്, കണ്ണനും മുരുകനും ആയിരുന്നു ഭാരതിയാരുടെ ഇഷ്ടദേവതകൾ. കണ്ണൻപാട്ടും മുരുകനെ സംബന്ധിച്ച ഗാനങ്ങളും വലിയ ജനപ്രീതിനേടി.

ഒന്നാംലോക യുദ്ധമവസാനിച്ചപ്പോൾ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൻെറ ഒരു പുതുയുഗം ഭാരതത്തിലും പുലരുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ച ഭാരതി പുതുശ്ശേരിവിട്ടു. ബ്രിട്ടീഷ് ഇന്ത്യയിലേക്ക പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെ കാരാഗൃഹത്തിലെത്താനുള്ള കൈവിലങ്ങുകളാണു കാത്തുനിന്നതു്. എന്നാൽ സുഹൃത്തുക്കളുടെ സഹായംകൊണ്ടു് ബന്ധനവിമുക്തനാകയും കുറച്ചുകാലം സ്വദേശമിത്രനിൽ ജോലി പുനരാരംഭിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. 1920 നവംബർ 15 മുതൽ സ്വദേശമിത്രനിൽ കുറിപ്പുകളായും രസശകലങ്ങളായും പല പംക്തികൾ ഭാരതിയാർക്ക് കൈകാര്യത്തിനു തുറന്നുകിട്ടി. രചനകൾ എല്ലാം മാതൃഭൂമിയുടെ വിമോചനത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളവയായിരുന്നു. ട്രിപ്ലിക്കേനിൽ പാർത്തിരുന്ന അദ്ദേഹം അവിടത്തെ പാർഥസാരഥിക്കോവിലിൽ പോകുക പതിവാക്കി. കോവിലിലെത്തിയാൽ ആനയ്ക്ക മുഴുത്തേങ്ങ കൊടുക്കുക അദ്ദേഹത്തിൻെറ നിത്യപരിപാടികളിലൊന്നായിരുന്നു ഒരിക്കൽ മദംപാട്ട സമയത്താണ് തേങ്ങാകൊടുക്കാൻ

അഭേക്തൻ ഒരുമ്പെട്ടത്. ആന അദ്ദേഹത്തെ തട്ടിവീഴ്ത്തുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലയ്ക്കും ഉടലിനും ചതവുകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു.

മുറിവുകൾ ഉണങ്ങിയെങ്കിലും മുമ്പുതന്നെ ആരോഗ്യം നശിച്ചിരുന്ന ഭാരതിയാർക്ക് അധികകാലം ജീവിച്ചിരിക്കാൻ സംഗതിയായില്ല. 1921 സെപ്തംബർ 11-ാംനു അദ്ദേഹം അന്തരിച്ച വാർത്തയുമായാണ് സ്വദേശമിത്രൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. സാഹിത്യരചനകൊണ്ടും പത്രപ്രവർത്തനംകൊണ്ടും നാടിനു ഉണർവ്വും ഭാഷയ്ക്ക് മിഴിവും കൊടുത്താണ് ആ മുപ്പത്തെട്ടുകാരൻ രാജ്യത്തോട് യാത്രപറഞ്ഞത്.

പത്രപ്രവർത്തനത്തിനു പുതിയ ഓജസ്സും ഗദ്യരചനയ്ക്ക് പുതിയ മാനവും കൊടുത്തു എന്നതാണ് ഭാരതിയാരുടെ സ്മരിക്കപ്പെടുന്ന സംഭാവന. തന്റെ ഉത്തരേന്ത്യൻ സമ്പർക്കത്തെ മുൻനിർത്തിയും പ്രഗൽഭമതികളായി പല പ്രദേശക്കാരെകണ്ടു പരിചയിച്ചതിനെ പുരസ്കരിച്ചും തലപ്പാവു ധരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള തന്റെ വേഷത്തിനെന്നപോലെ പത്രപ്രവർത്തനത്തിനും ഒരു പുതിയമുഖം അദ്ദേഹത്തിനു നൽകാൻ കഴിഞ്ഞു. പുനർജന്മം എന്ന ശീർഷകത്തിൽ കവിതാരംഗത്തുണ്ടാകേണ്ട പ്രതിമാപ്രസരണത്തെയും കർണ്ണാടകസംഗീതത്തിനുണ്ടാകേണ്ട പദാർഥരസഭാവസാമഞ്ജസ്യത്തെയും ശാസ്ത്രരംഗത്തു ജഗദീശചന്ദ്രബോസ് കൈവരിച്ച നവോത്ഥാന പ്രവണമായ നേട്ടങ്ങളെയും ദേശീയ സമരരംഗത്തു ഉയിർക്കൊള്ളേണ്ട സർവപ്രധാനമായ ത്യാഗസന്നദ്ധതയേയും എടുത്തുകാട്ടുന്ന രസനിഷ്യന്ദികളായ ഗദ്യരചനകളാണ് സ്വദേശമിത്രൻ പംക്തികളിലൂടെ അദ്ദേഹം വെളിച്ചം കാട്ടിയത്. ആ ഗദ്യരചനകളെ സമാഹരിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിച്ച നാഷണൽബുക്ക് ട്രസ്റ്റുകാരുടെ ശ്രമവും അതു മലയാളികൾക്കുലഭ്യമാക്കിയ ഡോക്ടർ എസ്. കെ. നായരുടെ വിദഗ്ദ്ധതൂലികയും അഭിനന്ദനമർഹിക്കുന്നു. തമിഴ് സാഹിത്യാഭിമുഖമായി മലയാളികളുടെ താൽപര്യം വളരാൻ ഇത്തരം കൃതികൾ സഹായിക്കുമെന്ന് എനിക്കു നിസ്സംശയം പറയാൻ കഴിയും.

●

കോഴിക്കോട് സർവ്വക[illegible]

കോഴിക്കോട് സർവ്വകലാശാല[illegible] ഇത് ആദർ[illegible]യാളവിഭാഗത്തോടനുബന്ധിച്ച് [illegible]. കൈവിട മാനുസ്ക്രിപ്റ്റ് ലൈബ്രറി [illegible]ത്തിക്കുന്നുണ്ട്. നാടിന്റെ വിവിധഭാ[illegible]ഗങ്ങളിലുള്ള ഇല്ല[illegible]ളിൽനിന്നും, പഴയ തറവാടുകളിൽനിന്നും ശേഖരിച്ച നാലായിരത്തോളം താളിയോലഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇപ്പോഴിവിടെ ഉണ്ട്. ഈ ഗ്രന്ഥശേഖരം വിപുലീകരിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിന്റെ ഭാഗമായി കേന്ദ്രഗവൺമെന്റിൽനിന്ന് സഹായം കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. താളിയോലഗ്രന്ഥങ്ങൾ കേടുവരാതെ സംരക്ഷിക്കാൻവേണ്ടി യു. ജി. സി.യുടെ സഹായത്തോടെ എയർകണ്ടീഷൻചെയ്ത ഒരു ലൈബ്രറിറൂം സജ്ജമായിട്ടുണ്ട്. താളിയോലഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൈവശമുള്ളവർ, അവ ഈ ഗ്രന്ഥശേഖരത്തിലേക്ക് വിട്ടുതരികയാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ സംസ്കാരപൈതൃക സംരക്ഷണത്തിന് അതു് ഉപകരിക്കും. ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിശോധിച്ച് കാററ്ലോഗ് തയാർചെയ്ത പ്രകാശിതമായവ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനുള്ള ശ്രമവും ഇതിന്റെ ഭാഗമായി നടന്നുണ്ട്. വൈദ്യം, ജ്യോതിഷം, മന്ത്രവാദം എന്നിവയ്ക്കു പുറമെ പ്രാചീനങ്ങളായ പാട്ടുകളും, നിരവധി സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പകർപ്പുകളും സുപ്രകാശിതങ്ങളായ മററ് അപൂർവ്വഗ്രന്ഥങ്ങളും പലേടത്തും ഇനിയും ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ട്. വേണ്ട സംരക്ഷണമില്ലാതെ ജീർണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവ സംരക്ഷിച്ച് ഭാവിതലമുറയ്ക്കു് ഉപകരിക്കുമാറാക്കുക നമ്മുടെ കർത്തവ്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ കൈവശമുള്ളവയും, അറിവിൽപെട്ടവയും ആയ ഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പററി ദയവായി താഴെ കൊടുക്കുന്ന വിലാസത്തിൽ അറിയിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അതാതിടത്തുവന്ന് ശേഖരിക്കാനുള്ള ഏർപ്പാട് ഇവിടെനിന്ന് ചെയ്യുന്നതാണ്.

പ്രൊഫസർ
മലയാളവിഭാഗം,
കോഴിക്കോട് സർവ്വകലാശാല
673635.